

SLOVENE.

Političen list za slovenski narod.

Pe polti prejemam velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr

V administraciji prejemam, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

naročnino in oznanila (insertate) prejema upravništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“ Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah h. št. 2. I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenem nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Stev. 55.

V Ljubljani, v sredo 8. marca 1893.

Letnik XXI.

Mladočehi in njih doslednost.

Iz Prage, 4. marca.

Marsikaj zanimivega bi se lahko povedalo iz mladočehskega risa, posebno o njih doslednosti. Kar je danes belo, jutri je črno, in narobe. Vsako stvar znajo zasukati, kakor jim ravno kaže. Sicer je isto že prirojeno vsem liberalcem, a Mladočehi — vse druge prekosijo.

Ko so nameravali Staročehi poslati svoja voščila grofu Hohenwartu povodom njegove sedemdesetletnice, so se oglasili „Narodni Listy“ zoper to, češ, njih ravnanje je brezdomovinsko (nevlastenecké), nezasluženo, ker se družijo Hohenwart z levicariji.

Minoli so štirje dnevi, in čuda! Isti „Narodni Listy“ so hvalili Mladočeha, da so izrazili istemu Hohenwartu svoja voščila, ker on zasluži ovacije od Čehov, njegovo delovanje za naš narod je odkrito srčno.

Kdaj se je družil Hohenwart z levico? Niso li ravno Mladočehi levici k mnogi zmagi pripomogli? Ne nastaja li sedaj med njimi in Plenerjem neko prijateljstvo? — To je jedna slika „doslednosti“. Sedaj pa druga.

Spominjate se, gosp. vrednik, kako so izrekli „Narodni Listy“ svoje „veto“ zoper romanje Čehov v večni Rim. Svoj protest so utemeljevali s tem, da se nam ne dostaja potrebnega denarja za narodne namene. Evo, kakšni so ti „narodni nameni“! Januvarija meseca so poslali mladočehski vodniki okrožnico svojim zaupnikom v X. okraju. V njej prosijo za podporo, da bi mogla pokriti stranka svoje vedno rastoče troške. Blizu se čas novih volitev, in tu je denar neobhodno potreben. Vsak zaupnik naj bi habral vsaj 100 gld., recí: sto goldinarjev avstrijske valjave, ter jih poslal do konca februarja denarničarju g. dr. Englu. Ob enem naj bi doposlal zapisnik delniških društev, hranilnic, ki jih uskrbujejo njih prijatelji (Mladočehi).

LISTEK

II. Šolska podoba.

„Šest pripovedij“, srbski napisal Lazar Lazarevič, poslovenil Ivan Novosel.

(Dalje.)

III.

Bilo je v nedeljo popoldne. Ljudstvo se je zbralo pri zapisu*). Prinesli so iz sodišnice mizo, poleg nje je dolga klop in nekoliko tronožnih stolic. Usedli so se za mizo starejši možje in pop, in

*) Zapis: V Srbiji ima vsaka vas po jeden dan katerega slavi in praznuje (biva to navadno po leti: od Velike noči do Petrovega posta); zberejo se vsi vaščani (moški in ženske) na kakem griču ali drugem lepem mestu v vasi: tukaj sprejmo prijatelje iz sosednjih vasi, pozovejo pope in redovnike ter molijo, blagoslovljajo maslo in vodo, in se napotijo potem s križi in banderami po polju (po njivah in travnikih), v časih tudi od hiše do hiše, potem se vrnejo nazaj. Tam je v drevu izrezan križ. Obidejo trikrat ono drevo (zapis) in (pod zapisom) bere pop molitve, potem se križ z nožem ponovi, odtrga se od sveče malo voska ter se iz njega naredi mali križec in se prilepi na ponovljeni križ. Na čigar zemlji je takov križ, tisti prinese vina in mesa ter gosti celi dan vse. Na katerem drevesu je takov križ, s tistega drevesa se sad ne sme točiti, niti se sme nanj plezati, pravijo, da je greh. (Vuk.)

To je kratka vsebina poziva mladočehske stranke na svoje zaupne može. Kaj se bode zgodilo z nabrano svoto? Kdor tako vpraša, je po „Narodnih Listyh“ nesramen predrznež, vrašanje samo je pa „infamija“.

Obrnili se bodo v ta namen, „da se odpró oči vsem preslepljenim, ki se še drže očitnih škodovalcev naroda“. Zdaj se že ljudstvu odpirajo oči, spozna prevaro in laž, s katero ga mladočehsko glasililo pita.

Kaj se bode vendar zgodilo s tistimi denarji? Boj se bode pričel, boj, a ne zoper sovražnika Nemca, marveč zoper lastne brate! Večja svota, ko se bode nabrala, gotovejša bode zjaga stranke. Kdo se zmeni za škodo, ki bode izvirala narodu, da le radikalna stranka napreduje! Kdor bi tu iskal sebičnost, — je izdajica naroda! A isti boj se bo prenesel skoro gotovo na Moravsko, ondi je še malo strankinih pristašev. Uboga Moravska! Toliko se mora boriti zoper Nemca, zdaj hočejo Mladočehi še med nje zatrositi prepir med brati. „Duobus litigantibus, tertius gaudet.“ Mladočehi bodo pobijali vrle Moravane, — Nemci se bodo veselili. Tužno!

Se nekaj družega je opomniti pri pozivu. Pozivljajo se ne samo bogati zasebniki, i hranilnice naj bi prispevale! V hranilnice spravljajo ljudstvo svoje prihranjene novce, hranilnice imajo dobiček od tega, — tedaj pa: le dajte za naše namene!

Na ta način se nalaga davek celemu narodu, — razumna ekonomija! Taka je mladočehska stranka, nepremagljiva, dokler bode obilo denarja! Vsaj je resničen pregovor: „Denar je sveta gospodari“, ali kakor pòje češka narodna pesem: „Ze peníze světem vládnou, staré přísloví!“ Za denar se dajo kupiti volilni glasovi — pri Mladočehih. Zalostno, da se mora poslužiti stranka „zavedna“, močna, odločna, jednakega sredstva. Morda je že labudje petje?

govorijo o tem in onem, a mladina se igra in se veseli.

A po cesti k naši vasi pomika se voz in na njem gosposki človek. Malo čuden na pogled. Na glavi ima širok slamnik z rudečim trakom. Izpod slamnika padajo mu črnkasti lasje na čelo. Goste obrvi se skoraj dotikajo, a med njimi je globoka brazda, katera niti tedaj ne izgine, kadar se gosposki človek odkrije in si z robcem briše pot s čela. Morebiti, da se je ž njo narodil. Čudno se ona pomika na mladem licu, na sredi katerega sedi malo zakrivljen nos, a izpod njega mali gosti brčiči, katere je na obe strani razčesal, pa so na krajevih širji, nego pod samima nosnicama. Dolenja ustna mu malo visi, a gorenja je malo vzdignjena, in se vidijo kakor sneg beli zobje, malo nagnjeni kakor plot, kateri je ravnotežje zgubil. Lice mu je malo blede, a ne suho, a velike črnkaste oči so na pol zaprte, žmirijo in gledajo vedno na stran. Star je dva- do trindvajset let.

S kočijažem ne govori nič. Kadi cigareto za cigareto. Gleda samo okoli sebe, in kakor da ni vesel. A zaradi one brazde na čelu človek ne more vedeti, kake je volje, ker izgleda čmeren in zle volje.

Politični pregled.

V Ljubljani, 8. marca.

Češko-nemška sprava. Povedali smo že, da je grof Schönborn bil pri nadsodišču v Pragi zaradi nadaljevanja razdelitev okrajev po narodnostih. O tej stvari so pred pogajanjem o vladnem programu bila posvetovanja na Dunaju, katerih so se udeleževali ministerski predsednik, pravosodni minister, češki namestnik, češki deželni vrhovni maršal, potem knez Karol Schwarzenberg in grof Deym. Ta posvetovanja bila so brez vsega uspeha, ker se češki velikoposestniki trdno drže stališča, da se poprej sprava nadaljevati ne sme, da se pomirijo duhovi na Češkem. Tudi ministerski svet se je posvetoval v tej stvari, pa ni ničesar sklenil, ker brez veleposestnikov tako ni nadaljna izvršitev dunajskih punktacij lahko mogoča. To je bilo krivo, da se v vladnem programu češko-nemška sprava niti z besedico ne omenja, če tudi je to levica izrecno zahtevala. Češkemu namestniku se je sedaj naročilo, da naj z nova začne pogajanja z veleposestniki. Upanja je jako malo, da bi nova pogajanja imela kaj uspeha. Vladi torej ne bode ostajalo družega, ali pustiti vso stvar na miru, ali pa razdeljevati okraje proti volji češkega deželnega zbora, kakor to želi levica.

Hrvaška opozitlja ne pošlje svojih zastopnikov k shodu nemadarskih narodnostij, ki bode maja meseca v Sibirju. Naznanila je dotičnemu odboru, da simpatizuje z njegovimi težnjami in je pripravljena poslati tudi svoje zastopnike, ako bi se sešel na Dunaju ali pa v Pragi shod zastopnikov raznih narodnostij iz obeh polovic cesarstva.

Civilni zakon in socijalni demokratje. Oggerski liberalci dobili so nove zaveznike v svojih težnjah po civilnem zakonu. Socijalni demokratje oggerski so se na shodu v Budimpešti izrekli za civilni zakon. Po njih mnenju bode civilni zakon dober, ker se bode vsakdo lahko poročil, da le plača nizko pristojbino. Da so socijalni demokratje za ci-

Pelje se on v našo vas in zdaj je prispel. Hajd, hajd, pa ravno med ljudstvo. Voz postane. Gledamo mi, kdo bi to bil?

Gosposki človek nerodno skoči iz voza in lenó, kakor da je Bog vé kako truden, napoti se k naši mizi, kjer je tudi pop sedel. Ne pozna Boga, samo malo kimne z glavo.

„Ali je tukaj župan?“

Mi smo mislili, da je nov pisar, pa smo vstali. Župan poskoči.

„Jaz sem, gospod!“

Gosposki človek vzame iz žepa cigareto, vtakne jo v usta in po strani, a gledajoč kmete pristopi k mizi, prime za slamnik, nagne se proti popu in stegne roko.

„Zdravo, sinko!“ reče pop.

Ali gosposki človek vzame škatlo z vžigalnici, katera je pred popom ležala in hitro potegne roko nazaj. Zravna se, pa po strani vrže pogled na popa, še bolj zažmiri, a brazda na čelu, kakor da je še bolj globoka postala.

Potem se zopet z levim ramenom obrne k županu:

„Kje je tukaj šola?“

„Tukaj je, gospod, koj pri cerkvi.“

vilni zakon, se mi ne čudimo. Njih nameni merijo na to, da razušijo sedanjo človeško družbo. Civilni zakon bode pa za to jako dobro sredstvo. Z njim se bode pospeševala verska mlačnost. Vera pa je dosedaj najbolj ovirala delovanje socijalnih demokratov. Ko bi ogerski državniki ne bili popolnoma slepi, bi sedaj morali spoznati, da civilni zakon ne more biti v prid državi, če se zanj navdušujejo ljudje, kateri delajo za prekučije.

Obletnica sanšefanske pogodbe se je letos slovesno slavila v blagovornem občestvu v Peterburgu. V Peterburgu bivajoči Jugoslovani so priridili veliko ovacijo generalu Ignatjevu. Izročili so mu adrese, v katerih mu izražajo hvaležnost za njegove zasluge za osvobodjenje južnih Slovanov. Lepo je, da balkanski Slovani izražajo svojo hvaležnost možu, ki ima vsekako mnogo zaslug za osvobodjenje balkanskih Slovanov, le to ni prav, da so se v izjavah ob tej slovesni priliki malo preveč vlekli na dan sedanji politični dogodki. General je v svojem odgovoru svojim častiteljem potrdil, kar smo mi že večkrat trdili, da Rusom ni veliko za slovanstvo, temveč le za pravoslavlje. Naglašal je namreč, da Slovane veže pravoslavlje. S to izjavo je izključil iz slovanstva vse katoliške in protestantske Slovane, katerih je vendar več milijonov. Kaj porekó k temu naši rusoljubi, da general Ignatjev Slovincem tako rekoč odreka slovanski značaj.

Nemiri v Srbiji. Agitacije srbskih radikalcev so že pritirale do preliti krvi. V občini Goranici so se kmetje uprli nastavi novega občinskega sveta. Iz Čačaka so se poklicali vojaki na pomoč, ker se oboroženi kmetje niso hoteli raziti. Vojaki so sicer naredili red, ali poprej je deset kmetov bilo mrtvih, sedem pa težko ranjenih. — Radikalnega kandidata Ilića, bivšega podpredsednika skupščine, so zaprli zaradi političnega umora in udeležitve tajnih društev.

Bolgarski eksarh ne kaže več takega nasprotja proti bolgarski vladi. Trnovčanom je naznanil, da hoče postopanje metropolita Klemena preiskati. Če je vladika res cerkev zlorabil za politične agitacije, bode proti njemu postopal po cerkvenih zakonih. S takim odgovorom so Trnovčanje zadovoljni, bolgarska vlada pa tudi. Državna oblastva so že začela preiskavo proti metropolitu. Drugi bolgarski škotje pa ne kažejo nobenega nasprotja proti knezu in vladi in tudi za ruska hujskanja se nič ne zmenijo.

Sleparije pri rimski banki. Zaprli so bivšega blagajnika pri rimski banki, Agazija. Ta je banki poveril 97.000 frankov. Zaradi tega so ga pred tremi leti odpustili iz službe. Sodišču se ga niso upali izročiti, ker so se bali, da bi kaj nepovoljnega ne izpovedal. Bil je vpisan še vedno mej bančnimi uradniki in z njegovo plačo se je poravnala poverjena svota. Slična preiskava je bila tudi pri borzijancu Morteri, kateri je imel pri banki tri milijone kredita, če tudi je že več let proglašen za insolventnega. V Milanu so bili zmerni liberalci sklicali shod, na katerem so se posvetovali o bančnih stvaréh. Liberalci so na tem shodu kmalu pokazali pravi namen. Zabavljali so proti vladi, ki pospešuje sleparije, ali vendar se niso upali zahtevati,

„Pelji me“, reče gosposki človek.

„Zaprta je!“

„Pa jo odpri! Jaz sem imenovan za učitelja v ti vasi.“

Glej! ... Nov učitelj ... Kako je to?

Pop se zravna in ga pogleda. Tudi mi smo se ohrabрили. Usedli smo se zopet, delajoč tudi njemu mesta, ali on se ni hotel uvesti, nego zopet reče županu:

„Daj hitro, truden sem. Odpri šolo in pošlji mi šolskega slugo.“

„Usedi se!“ reče ohrabren župan. „Ne gori!“

Učitelj se nasmeje, ali samo s polovico ust, a levo oko se mu čisto zapre in z onim drugim pogleda župana najprej v opanke, a potem v kapo.

„Ne bom“, pravi, „daj, pelji me!“

„Usedi se, boš malo pil!“ reče župan.

„Ne bom nič“, reče on ostro, a nad ono gubo pokazale so se še dve prek nje, „pelji me!“

„Kakšno je to čudo?“ reče Ostoja Purešević. Ali je nekaj preveč pametno, ali je čisto bedasto.“

Vaščani zlegno z rameni in sami ne vedoč zakaj, zatopé se v neko temno slutnjo.

(Dalje sledi.)

da bi se proti bankam z vso strogostjo postopalo. Videlo se je, da jim je le na tem, da bi se sami lepe pokazali. To se jim pa ni posrečilo. Na shod je bilo prišlo nekaj socijalnih demokratov, ki so očitali navzočim liberalnim poslancem, da so sami bili v zvezi z bankami, katerih sleparije hočejo obsojati. To je bil za liberalce hud udarec, s svojim shodom dosegli so baš nasprotno, kakor so pa nameravali.

Volitev na Španskem se niso vršile posebno mirno. V Moteriku je bil mej konservativci in liberalci krvav boj. Več je mrtvih in ranjenih. V Velezu je bil tudi hud pretep; jeden je mrtev, več pa hudo ranjenih. V Valenciji je razdraženo prebivalstvo razbilo volilne šarice in pometalo skozi okna. Neredi bili so tudi v Almeriji, Nava-del-Rey-u, Saragossi, Puitanilli, Burgosu in več drugih krajih, posebno na severnem Španskem. Zaradi nepovoljnega izida volitev v Madridu dala sta ostavki madridski župan in pa minister notranjih stvari. Županova ostavka se ni vsprejela. Povsod po deželi je število republikanskih glasov jako naraslo, kar napravlja vladnim krogom veliko skrbi. Na Španskem se volitve ne vršé posebno svobodno, temveč vsi uradniki delajo za vladne kandidate. Če vzlic temu narašča število republikanskih glasov, je to kaj nevarno znamenje. V zbornici se republikanske večine ni bati, ali bati se je, da se bodo republikanci začeli puntati, ko bodo videli, v koliko so se že razširile njih ideje po deželi. Nepovoljnemu izidu volitev v Madridu je pa bajé to krivo, da se konservativci niso udeležili volitev.

Socijalne stvari.

Južno železnico treba poddržaviti.

(Govor poslanca Fr. Povše-ta v drž. zboru dne 2. marca.)

(Dalje in konec.)

Kako visoke tarife imamo plačevati, naj sledeče številke dokažejo, kakoršnih bi mogel celo vrsto navesti, katere pa naj ob enem spričujejo, koliko višje tarife od onih na državnih železnicah moramo mi na južni železnici plačevati.

Od Ljubljane v Trst (148 km. daljave) plača se za vagon desk na južni železnici sedaj 39 gld., poprej 48 gld., na državni železnici le 32 gl., za les v kosih celó le 27 gld.

Za 100 kil konopnine plača se na južni železnici 66 kr., na državni železnici (celo do Kranja) le 33 $\frac{1}{2}$ kr., torej razlika za celih 100 odstotkov!

Vožnja za:

Kvintal špirta	velja na južni železnici	70 kr.
„ „ „	državni	62 „
„ soli	južni	52 „
„ „	državni	41 „
„ sladkorja	južni	70 „
„ „	državni	57 „
„ pavole	južni	55 „
„ „	državni	45 „
„ lesa za barvo	južni	52 „
„ „	državni	36 „

Te številke pač jasno govoré, koliko imamo trpeti po južni železnici!

Naslednje številko pa naj kažejo, kako krivično južna železnica tlači naš izvoz, nasprotno pa, kako pospešuje ptuje blago.

Mi plačujemo za vožnjo vagona žita, od Ljubljane do Trsta (148 km. daljave) 44 gold. 20 kr., ko plača ogerski žitni trgovec iz Pešte do Trsta le 90 gold., torej vzlic, da je tolikrat oddaljenši od Trsta, kakor mi, plača le enkrat toliko, kakor mi.

Za en vagon premoga plača se od Zagorja do Ljubljane (56 km. daljave) 16 gld., ko velja tarif za vagon premoga iz petkrat tako daljnega Fohnsdorfa le 31 gld. To pač jasno kaže, kako juž. žel. zatira sleherni domači naši pridelek, torej celó naš premog, pri koji obrti najdejo naši delavci vsaj nekaj če tudi trdo zaslužnega kruha.

Nič manj krivičen je tarif za izvoz našega lesa. Od vagona desk plača se iz Sevnice do Trsta 70 gld., ko živa daljna postaja Selzthal, ki je od Trsta 517 km. oddaljena, toliko olajšavo, da le 5 gld. več plača, kakor pa oni, ki odda svoje blago na postaji sevnjski. Dosedaj plačeval je ljubljanski trgovec oziroma posestnik za vagon desk v Trst 48 gld., torej le 27 gld. več kakor daljni trgovec iz Selzthala. In kaj bi naj rekel o tarifu za les z daljnega Ogorskega prav izpod daljnih Karpat. Ko je plačeval Ljubljčan, ki je pred durmi mesta Trsta, za vagon desk 48 gld., plača trgovec iz postaj od meje ogorske-poljske le 111 gld., torej komaj dobro polovico

več. In gospodarji iz mojega volilnega okraja, ki imajo za izvoz svojega lesa na razpolaganje postajo Sevnice, morajo plačati 70 gold., torej le 41 gold. manj kakor oni s severnega daljnega Ogorskega! — Ni čuda tedaj, da se pri nas mnogo lesa požge v ogelje in le tako naš les izkorišča!

Le še en vsgled. Če naš ljubljanski trgovec naroči steklovino ali porcelan s Češkega, mora plačevati za kvintal takega blaga voznine 5 gld. 50 kr., ko pa trgovec v Trstu le 4 gold. 40 kr. voznine plača, torej za 148 km. bližji ljubljanski trgovec mora 1 gld. 10 kr. več plačati, kakor tržaški trgovec. To so pač kričeče krivice! Enake gorostasne tarife bi zamogel navesti pri voznini sladkorja; vendar ne bom vtrujeval vis. zbornice z nadaljnjimi številkami, vsaj te navedene dovolj jasno govoré. Konečno naj še omenjam osebnih tarifov na južni železnici in tu zopet uahajamo veliko razliko med voznimi cenami na južni in državni železnici.

Na državni železnici velja vzlic daljši progi, bilet III. razreda do Dunaja 6 gld. 30 kr., na južni železnici pa 12 gld., torej 100 odstotkov več in to naj dokazuje, kako mora naš vbogi deželan trpeti po visokih cenah južne železnice.

Te prometne razmere so krive, da se pri nas na mesto nekdanje toliko cvetoče železnorodne obrti katero je ptuja konkurenca, podpisana še po železnicah tadi po naši južni železnici, do celega vničila, kakor tudi na mesto naših mlinov vzlic res ugodnimi vodnimi silami našimi ne more druga obrtnija, druge tovarne razviti.

Ker so bili zaman vsi naporí naše trgovinske zbornice kaj res zdatnega doseči v tarifih na južni železnici, ne bom tudi jaz enakih prošenj ponavljal in vis. trgovinskega ministerstva z enakimi prošnjami nadlegoval. Saj bi bil ves trud brez vsepa, kakor to najbolje spričuje to, da vis. vlada še tega ni mogla doseči od južne železnice, da bi bila ljubljanska (Šiška) postaja državne Rudolfove železnice sprejeta v peažno pogodbo, veljavno za progo Ljubljana-Divača.

Le ena pot je mogoča nam dovesti boljših prometnih pogojev in odpraviti tolike krivice, kakoršne imamo sedaj po južni železnici trpeti. Ta pot pa je, da se vis. vlada posluži njej po koncesijski pogodbi, sklenjeni z južno železnico in sicer po členu 55 zagotovljene pravice po preteku l. 1895 odkupiti oziroma poddržaviti južno železnico.

Eno je gotovo, da je narodno blagostanje v domovini moji silno trpelo in še trpi po krutih tarifih južne železnice in da se bo naše blagostanje še-le tedaj zboljšalo, ko bomo dosegli bolj pravične vožninske tarife.

Še v tem letu otvorila se bo ena proga novih dolenskih železnic, katerih važnost in korist bo še-le takrat se do celega pokazala, če bo nova dolenska železnica se stekala v Ljubljani na poddržavljeno južno železnično progo. Glavno blago, katero bo imela dolenska železnica prevaževati, je les in premog in oba ta prideška imata le na jugu iskati kupcev. In če je južna železnica branila se sprejeti celo državni kolodvor Rudolfove državne železnice v peažno pogodbo do Divače, še manj je upati, da bi to dovolila za blago, prihajajoče z dolenske železnice in če sem pravo poučen, je vodstvo južne železnice to že dalo kar naravnost razumeti. Nasledek temu pa bo, da bo iz bogatih gozdov loško-potoških obilno lesno blago kakor doslej izpeljevalo se na vozéh do postaje Rakek, s tem pa odide velik zaslužek novi dolenski železnici.

Enako je gledé premoga, kojega se obilno nahaja na Dolenskem osobito na Kočevskem. Omenjal sem že, kako južna železnica zatira izvoz našega zagorskega premoga in kako pospešuje uvoz premoga fohnsdorfskega, ki vzlic petkratni daljavi do Ljubljane še dvojne tolike voznine ne plačuje, kakor domač premog zagorski.

Gotovo je Kranjska s svojimi velikimi premogovimi zakladi v Savski dolini in na Dolenskem, osobito Kočevskem poklicana, da postane vir premogove dobave za južne pokrajine, Trst, Gorico in Italijo; to pa bo le tedaj se obistinilo, če bo južna železnica v lasti države.

Še neki važen vzrok je, ki nas sili, da se z vso odločnostjo in vstrajnostjo potegujemo za poddržavljenje južne železnice. Kranjski deželni zbor je po želji in zahtevi vis. vlade prevzel garancijo za 4 odstotno obrestovanje prioriteta dolenske železnice, gotovo veliko breme in odgovornost, katero je pa prevzel le iz najživejšega prepričanja, da brez železnice dolenska stran naše dežele ne more uiti po-

polnemu propadu in ubošanju. Da pa ne pride naša dežela v položaj, prevzeto dolžnost z velikimi plačili prenašati, treba skrbeti za to, da bo promet na novi dol. železnici dovoljen, uspešen; to pa se sme tedaj upati, ako bo že omenjeno glavno blago, les in premog, se po nizkih tarifnih moglo prevaževati in v obilici pošiljati v južne kraje. V to pa je absolutno potrebno, da se bo prevaževalo blago ne-le po progi oskrbovani po državi, ampak tudi po nadaljni državi lastni progi od Ljubljane do Trsta.

Tudi naš kranjski deželni zbor je v svoji zadnji sesiji soglasno sprejel resolucijo, v kateri prosi vis. vlado za poddržavljenje južne železnice. Apelujem na visoko vlado, da ne-le v korist moji ožji domovini, ampak vsem onim deželam, katerim služi za promet južna železnica, osobito v povzdigo in prospeh edinega našega velikega morskega pristanišča v Trstu, torej v prid celi državi, izvede poddržavljenje južne železnice, znane po svojih dragih tarifnih, pa važne za naše ljudsko blagostanje, za našo obrtnižo in poljedelstvo, pa tudi v vojnem oziru, ker prav po tej železnici zvezano je srce države z jugom in z Adrijo.

Le po poddržavljenju južne železnice je upati, da se naš promet in izvoz sploh izboljša, prav tako da bo vendar že mogoče razširiti naš južni kolodvor na kojega se bodo vlaki poleg onih iz državne Rudolfove železnice tudi oni iz nove dolenjske železnice in iz Kamnika stekali.

Visoko trgovinsko ministerstvo pa naj, dokler se ne vresničuje od mene omenjeni pogoji, skrbi za to, da bodo vlaki iz kamniške železnice, ki je v oskrbi državni, shajali in dohajali na južni kolodvor, ne pa, da morajo popotniki izstopati na državnem kolodvoru v Spodnji Šiški, od koder imajo skoro pol ure hodá v mesto.

Imel bi še marsikatero želje in opravičene pritožbe tudi gledé jezikovnega uradovanja na južni železnici omeniti. Ker pa pride še drug č. poslanec iz moje domovine k besedi, prepustim mu to nalogo.

Sklepam s prošnjo d. Nj. eksel. gosp. trgovinskega ministra, da naj s poddržavljenjem južne železnice dokaže, da naša državna železniška politika ne misli običati na pol pota, ampak do cela dognati in izpeljati načelo, da imajo vse železnice služiti državnim oziroma interesom državljanov — producentov, s tem pa občenemu blagru države in njenih delujočih stanov.

Glasba.

Cerkvene pesmi. Za mešane glasove. Zložil in visokočastitemu g. Valentinu Alijančiču, župniku na Dobravi, poklonil Ivan Zupan, orgljar in organist v Kamnigoric (Steinbüchel in Oberkrain). Založil skladatelj. Tiskal Milie v Ljubljani. Cena zvezku je 50 kr.

Gospoda skladatelja, ki je v družbi svojega brata Ignacija vže toliko število lepodonečih orgelj po slovenskih cerkvah postavil, katere se oglašajo s čarobnimi svojimi glasovi v proslavo Najvišjega, dobro poznamo kot izbornega organista, ki ume mrtvemu instrumentu izvabljati glasove segajoče do srea. Posebno prijetno pa nas je iznenadil cenjeni glasbenik z zbirko označenih pesmij, katerih je v zvezku 12. Pesmi so različnega značaja. Najprej so lepe in dokaj častitljive velikonočnice, katerim je dodana zelo primerna in ne težko izpeljiva Regina coeli. Potem sledé druge pesmi kakor od Matere Božje, sv. obhajila in kot dodatek še pesem k sv. Florijanu, Zakonska in kantata za moški zbor in tenor solo, ki se je pela v proslavo 70letnice preč. župnika Kapusa. Zadnja ta pesem je prav dobro uporabna za enake slovesnosti. Priznati moramo, da ni lahko dobiti v okviru enega zvezka tolikovrstnega cerkvenega uporabnega gradiva. Harmonizacija vseh pesmij je dovršena, poleg harmoničnih lepot pa je g. skladatelj jasno dokazal, da je v kontrapunktiki, imitatoričnem zlogu in polifoniji popolnoma na svojem mestu, ker deloma „allelujo“ izvaja v zlogu fuge ali pa da spominjati na krasno velikonočno koralno allelujo. Vse teče nekako gladko, neprisiljeno, cerkveno melodično. Zatorej pa zvezek toplo priporočujemo brez strahu, da bi nam drugi strokovnjaki duha cerkvenega in mišljenja katoliškega priporočilo ovrgli. Naj se torej vsakdo podviza naročiti zvezek pri g. skladatelju, ker izvodov je natishnenih le malo število, zvezek pa utegne imeti srečo.

Tisk je lep in razločen, cena nizka, gradivo pa izborno. Dve tiskovni pomoti bo g. skladatelj popravil, na kar smo ga privatno opozorili. Naj torej

potuje zvezek odličnih skladb po širni slovenski domovini in naj se za letošnjo Velikonoč v prav mnogih cerkvah razlega mogočni polifonni alleluja v čast Onemu, ki je iz lastne moči iz groba vstal.

Fajgelj.

Slovstvo.

Acta Sanctorum. Lepa znanstvena knjižnica ljubljanskega semenišča je dobila te dni dragoceno delo. Izpolnila se je semenišču želja, katero je gojilo vedno od svojega početka, ker se mu je omogočilo, da si je pridobilo „Acta Sanctorum“. Saj pa tudi ni čudno, da je knjižnica hudo pogrešala ravno to delo. Zakaj to je plod nad dvestoletnega vestnega zgodovinskega raziskavanja po raznih evropskih knjižnicah. Velikansko delo, sedaj sicer še nedovršeno, a vendar obsežajoče že nad 60 velikih zvezkov s podobami, ni znamenito le, ker opisuje življenjepis vseh svetnikov katoliške cerkve, temveč je velikega pomena za vso bogoslovsko znanost, zlasti je zanesljiv vir za cerkveno zgodovino in krščansko starinoslovje. Zakaj sestavljali so je najslavnejši jezuitje-zgodovinarji — bolandisti imenovani po osnovatelju velikanskega podjetja, jezuitu Janezu Bolandu. Ta je zbiral le za prvi zvezek, katerega je izdal l. 1643, vire in gradivo celih 13 let. Da torej ni temeljito, kdo bi si upal trditi? Do l. 1770 je izšlo 50 zvezkov, enako vestno sestavljenih. Boriti se je bilo bolandistom s silnimi zaprekami; a prav tu so pokazali, koliko jim je bilo na tem, da je njih delo res temeljito. Raje popustiti, kakor nepopolno izdati, bilo je njih geslo. Došel jim je l. 1784 od Jožefa II. celo ukaz, naj hité s svojim izdajanjem ter v 10 letih v 10 zvezkih vse delo dokončajo. Da so bolandisti opisali življenje onih svetnikov, katerih god se obhaja prvih devet mesecev, rabili so nad 130 let, svetnike zadnjih treh mesecev naj pa spíšejo v 10 letih? Ukaz jih ni zbežal. Temeljito so hoteli svojo nalogo dovršiti, resnico vestno iskati, kot doslej. Cesar pa tudi ni imel potrpljenja celih 10 let, marveč je prepovedal že l. 1788 nadaljno izdajanje, češ, da se „viri vere eruditi“ ne zanimajo za te knjige. Prišli pa so še burnejši časi, — francoske vojske, ki bi bile uničile skoro še nabrane vire in pripravljene rokopise. A sreča jih je otela. Delo pa je počivalo, ker je bil jezuitski red zatrt, od l. 1794—1836 popolnoma. L. 1836 pa je belgijska vlada sama izročila vse vire jezuitom, da nadalje izdajejo, ob enem pa tudi zagotovila 6000 frankov letne podpore. Izšlo je od tedaj že več zvezkov, a delo še vedno ni dovršeno.

Veliko je torej pridobila s tem temeljitim delom semeniška knjižnica. Bog daj še marljivih čitateljev.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 8. marca.

(Sv. oče Leon XIII. zagrebškemu vseučilišču) V Avstriji je najbrž zagrebško vseučilišče jedino, ki je čestitalo Leonu XIII. ob njegovem zadnjem slavlju. Državni tajnik kardinal Rampolla poslal je rektorju vseučilišča, dr. Pliveriču, nastopno zahvalo sv. očeta: „Vseučilišče zaradi jubileja čestitajoče sv. očeta zahvaljuje in blagoslovlja.“

(Nakup hiše za „Glasbeno Matico“.) „Glasbena Matica“ je kupila za 15.000 gld. hišo št. 8 v Gospodskih ulicah. Dne 6. t. m. vršil se je v ta namen občni zbor. Na tem shodu so nekateri udje opravičeno poudarjali, da ne kaže kupovati sedaj lastne hiše za „Glasbeno Matico“, ko se ima zidati „Narodni dom“; v tem smislu izraža vitez dr. Bleiweis željo, da naj bi tudi „Glasbena Matica“ imela svoje prostore v „Narodnem domu“. Prof. dr. Požar opozarjal je na težko breme, ki si ga naloži „Glasbena Matica“ z nakupom hiše, ki je vsa razdrapana. Šolski nadzornik „Glasbene Matice“, gosp. Vencajz, je kot poročevalec zagovarjal predlog za nakup hiše, kar je konečno večina navzočih tudi potrdila.

(Duhevniske vesti iz celevske škofije.) Premješeni so č. gg. provizorji: P. Sikst iz Ingolsthal v St. Salvator. Drag. Rous iz St. Janža v Ingolsthal. Jos. Sedlaček iz Oberhofs v Lipaljo Vas. Župnijo St. Janž bode oskrbovala častita duhovščina v Svečah. Č. g. Al. Prosen, kapelan pri sv. Hemi, je premješčen v Zg. Belo, ondodni kapelan Lud. Pirker pa k sv. Hemi, č. g. Voitech Krejčič iz Stalla k Dev. Mariji na Jezeru. — Umrl je dne 5. t. m. č. g. Jan Winkler, župnik v St. Salvatorju, star 48 let. N. v m. p.!

(Dr. Jožef Konstantin Jireček) je imehovan rednim profesorjem slovanskega jezikoslovja in starinoslovja na dunajskem vseučilišču. Ker stolica za slovansko jezikoslovje ni izpraznena, se je na vseučilišču dunajskem osnovala še jedna slovanska stolica. Dosedaj je dr. Jireček bil profesor zgodovine v Pragi. On je sin bivšega učnega ministra v Hohenwartovem ministerstvu, in je bil nekaj let učni minister v Bolgariji. Bil je dalje časa tudi državni poslanec. Baval se je največ s proučevanjem jugoslovanske zgodovine. Znan je v učenem svetu posebno po svojih delih „Geschichte der Bulgaren“ in „Bulgarien“. Pozna posebno dobro vse bolgarske razmere in ima posebno zasluge za vredenje šolstva na Bolgarskem. Sedaj je dr. Jožef Konst. Jireček v svojem štiridesetem letu.

(S Ptuj) se nam poroča: Lepo se je po širnem svetu praznovala papeževa slavnost dne 19. febr., a kako jo je praznoval naš (naš? — tužna nam majka!) Ptuj? Kje so naše zastave? Kdo je videl razsvetljavo našega mesta? Kdo naše kresove? Kdo je slišal o naših udanostnih izjavah, naših čestitkah? Kdo se je udeležil slovesne službe božje v proslavo Leona? V proslavo velikega Leona... storili smo v Ptuj v se, kar so nam škof zapovedali. Punctum. — Ni tega dolgo, ko smo v cenjenem Vašem listu brali grozno novico tam nekje od Domžal: kako je mož-igralec svojo ženo neusmiljeno umoril in še sam sebe skušal umoriti. Pri nas pa se je tukajšnji grobar v mrtvašnici na pokopališču obesil. Nesrečni človek! Ubogi otroci! Proketo žganje in kvarte, kam vé človeka pipe-ljate! — In to je v naši fari v teku enega leta že tretji samoumor!

(Uboj.) Zadnje nedeljo stepli so se fantje v Retnjah pri Trziču v gostilni Janeza Oranča. Pri tem pretepu je sunil z nožem Fr. Ažman blapca Fr. Košenino tako hudo, da je ta kmalu na to umrl. Hudodelca izročili so sodišču v Trziču.

(Obesil) se je 6. t. m. popoldne na ljubljanskem Gradu v hosti bivši pisar v deželni bolnišnici, Janez Mol. Uzrok samomoru so njegove slabe gospodarske razmere. Truplo nesrečnega pokopali so pri sv. Krištofu.

(Župnik Kneipp) je zadnje dni potoval po Tirolskem. Ogledal je dr. pl. Guggenberga vodno zdravišče in v knezoškofjskem dvorcu predaval o „naravi primernem življenju“. Dvorana, v kateri je predaval, je bila prenapolnjena poslušalcev.

(Kuretninska in ptičja razstava) bode od dne 8. do 10. aprila v Gradcu. Programi za to razstavo se že razpošiljajo.

(Dolenjska železnica.) Vsled odloka visokega c. kr. trgovinskega ministerstva razglša deželna vlada Kranjska, da bode politični obhod železnične proge Novo Mesto—Straža dné 16. marca 1893 ob 9. uri dopoldne.

(Slovenski Amerikanci) ne pozabijo svoje domovine in tudi v tujini se drže zvesto svoje sv. vere. Zadnje „Dolenjske Novice“ poročajo iz Podzemlja, da je g. Matija Urh za pogorelo cerkev na Krasincu nabral med ameriškimi rojaki lepo svoto 705 gld. in jo poslal farnemu predstojništvu. Bog mu povrni!

(Kje se mi praznoval papežev jubilej.) Z Reke se nam piše: Kakor sem že omenil, ni bilo pri nas slovesnosti o papeževem jubileju. Listi so popolnoma molčali o velikem papežu Leonu XIII. Edino uradni list „Bilancia“ je o tej priliki pisal, toda ne o vrli-nah „luči z neba“, temveč pisal je čez in zoper papeža. To nam jasno kaže, kakšen duh veje pri naših višjih glavah. Da je Leon XIII. mož v vsakem oziru, je znano celemu svetu. To pripoznavajo tudi drugoverci. Kako lepo so o njem pisali razkolni ruski listi, a naš uraden list je metal nanj blato... Zato dobro umevamo, zakaj se ni naša mestna oblast udeležila oni dan slovesne službe božje, dasi je bila na povelje škofovo povabljena. Samo župan je prišel v cerkev pa še on jo je zapustil med sveto mašo. Menda mu je bil dolg čas. Kakor naše mesto, tako je bil tudi Trsat slep in mutast za ono izvauredno svečanost. Tam pa še župana ni bilo pri službi božji. Take so naše oblasti ob morski obali! Ubogo ljudstvo, da ima takšne orjake (!) na čelu! Še revnejše pa bode, ako jih bode posnemalo.

(Komers združene opozicije v Zagrebu.) Dne 12. t. m. priredi „gradjanstvo glavnoga grada Zagreba i hrvatskoga vseučilišta u proslavu sjedinjenja hrvatskih opozicija komers“ v prostorih mestnega strelišča ob 8. uri zvečer.

(Ura za slepce.) Najnovejša znaidba je ura za slepce. Namesto številk nabajajo se mali klinčki,

kateri zginejo, kadar se jih dotakne urini kazalec; ako hoče slepec vedeti, koliko je ura, potiplje, kje manjka klinčka, in potem šteje nazaj do dvanaestih.

Telegrami.

Beligrad, 8. marca. Grabovski liberalni župan Aksentjević, znan kot tekmeec radikalnega vodje Katića, je bil predvčeraj zavrtno umorjen. Preiskava se je začela.

Gablono, 8. marca. V bližnjih selih štrajka 1000 delavcev.

Pariz, 8. marca. „Matin“ prinaša pogovor, katerega je bajé imel jeden njegovih sodelavcev s črnogorskim dednim princem Danilom. Poslednji je rekel, da mu je car izjavil, zveza mej Rusijo in Francijo ne potrebuje nobene pisane pogodbe, ker je vtisnena v srca in vtrjena z interesi. Danilo je spoštljivo izrekel svoje simpatije za Francijo in se pritoževal, da ga tako napadajo avstro-ogerski listi.

Berolin, 7. marca. Nameravana tekmovalna pešhoja iz Berolina na Dunaj je zadela na težave, ker so se telovadci umaknili. Vzlic temu pa ta hoja ne izostane.

Sansibar, 7. marca. Novi sultan Hamed-Ben-Thevain je unuk Thevaina, četrtega brata 1888. l. umrlega sultana Bargaš-Ben-Saida.

Umrli so:

6. marca. Ivana Lustek, gozdarskega pomočnika hči, 13 let. Streliške ulice 11, jetika. — Jožef Zidar, delavčev sin, 21 dni. Kurja vas 4. božjast. — Janez Moll, pisar, 43 let, se je na Gradu ob Maškovi poti obesil.

7. marca. Franc Svete, delavec, 58 let, Kravja dolina 11, srčna hiba.

V bolnišnici:
6. marca. Marija Pavlin, gostja, 28 let, jetika.

Tuji.

6. marca.

Pri **Maliču**: Pohl, Zupančič s soprogo, Löwy, Weiss, trgovci; Fischer, potovalec, z Dunaja. — Crsl, trgovec iz Berolina. — Winterhalter, trgovec, iz Maribora. — Zikmund, Heide, trgovec, in Frinz, potovalec, iz Prage — Brauuau, trgovec, iz Monakovega. — Pick, potovalec, iz Smihova. — Zorec iz Črnega Vrha. — Balke, potovalec, iz Solingena. — dr. Stinger, tajnik; Riedl iz Grada. — pl. Mattiussi, stotnik, s sinom, iz Brna. — Wagner, kapelnik, iz Kočevja.

Pri **Soni**: Egliseur, glediški ravnatelj; Lorenz in Hoffman, operna pevec; Ritter, iz Celovca. — Birner, potovalec, in Trojan, trgovec, iz Grada. — Kümer, profesor, iz Gorice. — Makue iz Metlike. — Gospa Schmidinger in Sandri iz Kamnika. — Töpfer, trgovec, iz Budimpešte. — Stern iz Frankobroda. — Feuerle, trgovec, iz Norimberke.

Pri **Južnem kolodvoru**: Ivana in Eliza Treutter, in Waldkoff, zasebnice, iz Nemčije. — Rizzi iz Vidna. Stangel iz Bistriče.

Pri **bavarskem dvoru**: Hönigman, posestnik, iz Slovenje Vasi. — Rom, trgovec, iz Stojanskega Vrha.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja		zrakomera v mm	toplomera po Celsiju			
7. u. jut.	737.6	2.2	sl. vzh.	jasno	0.90	
7. u. pop.	738.6	11.0	zm. vzh.			
9. u. zveč.	738.6	3.8	sl. vzh.			
Srednja temperatura 5.7°, za 3.1° nad normalom						

Službo občinskega tajnika

ali kako enako, išče mož 42 let star, oženjen, bivši desentnik 17 pešpolka, v slovenščini in nemščini, kakor tudi v političnem in sodniškem uradovanju popolnoma izurjen. Ista ima izvrstna spričevala in skušnjo zemljeknjižnega vodje. Ponudbe z dotično plačo blagovolijo naj se poslati upravnistvu „Slovenca“. 45 (1)

Tržne cene v Ljubljani

dné 8. marca

	gl.	kr.		gl.	kr.
Pšenica m. st.	8	20	Speh povejen, kgr.	—	66
Rež.	6	80	Surovo maslo,	—	80
Ječmen.	6	—	Jajce, jedno	—	2
Oves.	6	75	Mleko, liter	—	10
Ajda.	8	25	Goveje meso, kgr.	—	84
Proso.	5	50	Telečje	—	58
Koruza.	5	50	Svinjsko	—	64
Krompir.	3	47	Kostrunovo	—	40
Leča, nktl.	13	—	Pikamec	—	55
Grah,	13	—	Golob	—	22
Fižol,	9	—	Seno, 100 kgr.	2	67
Maslo,	—	98	Slanina,	2	32
Mast,	—	73	Drva trda, 4 kub. mtr.	7	—
Speh svetl.	—	60	meška	5	—

Lekarna Trnkóczy-jeva, Dunaj, V.

Trnkóczyjev
grenki konjak,

okusno in najboljšo sredstvo za želodec.
I steklenica 50 kr.; 12 steklenic 5 gld.

prodaja
Ubald pl. Trnkóczy,
lekarnar v Ljubljani.

Prodajalci na drobno dobé rabat.

Lekarna Trnkóczy-jeva v Gradcu.

Živinski sejm v Kamniku

dné 13. marca t. l. ni prepovedan.

Kamnik, dné 6. marca 1893.

Župan:

Jože Močnik s. r.

144 2—1

Velečastiti duhovščini in cerkvenim predstojništvom priporočam podpisano svojo izborno zalogo mnogovrstnega blagu za vsakorsno

cerkveno obleko,

dalje krasno in trpežno izdelane

mašne plašče, pluvijale, dalmatike, bandera, zastave, baldahine in banderčke.

Razno blago za cerkveno perilo istotako že izgotovljeno, kakor: albe, koretije, korporale in raznovrstne rutice imam vedno v veliki izbiri v zalogi.

Naročila na **vezenje** izvršujem točno ter preskrbim **zameno, popravo in prenovljenje starega cerkvenega orodja.**

V zalogi imam tudi **pasarske cerkvene izdelke**, na pr.:

monštrance, svetilnice, križe, kelihe, svečnike, léstence itd.

ter izvršim naročila pošteno, točno in po primerno nizkej ceni.

Velespoštovanjem

Ana Hofbauer
v Ljubljani.

125 (12—3)

Pri zlatem drž. jabolku.

J. Pserhofer

Zum goldenen Reichsapfel.

lekarnar,

44 12—3

Dunaj, I., Singerstrasse 15.

Kri čistilne kroglice, poprej **univerzalne kroglice** imenovane, so staroizkušeno zdravilno sredstvo proti

zapretju. Od teh kroglice velja: 1 škatljica s 15 kroglicami 21 kr., 1 zavoj s 6 škatljicami 1 gld. 5 kr., pri nefrankovanej pošiljatici povzeto 1 gld. 10 kr. — Če se naprej pošlje denar, velja s poštnine prosto pošiljati: 1 zavoj kroglice 1 gld. 25 kr., 2 zavoja 2 gld. 30 kr., 3 zavoji 3 gld. 35 kr., 4 zavoji 4 gld. 40 kr., 5 zavojev 5 gld. 20 kr., 10 zavojev 9 gld. 20 kr. (Manj nego jeden zavoj se ne more odposlati.) — **Prosi se, da se zahtevajo izrečno** Pserhoferja kri čistilne kroglice in gleda na to, da ima vsaka škatljica na pokrovu na navodilu za rabo stoječi imenski pečat J. Pserhofer in sicer v rdeči barvi.

Balm za ozebljine J. Pserhoferja, 1 lonček 40 kr., s frankovano pošiljati 65 kr. — **Trpotčev sok**, proti kataru, brisavosti, krčevitemu kašlju itd., 1 steklenica 50 kr. — **Ameriška maža za protin** 1 gld. 20 kr. — **Prašek proti potenju nog**, škatljica 50 kr., s frankovano pošiljati 75 kr. — **Balm za gušo**, 1 flakon 40 kr., s frankovano pošiljati 65 kr. — **Zdravilna esenca (Praške kapljice)**, proti sprjenemu želodcu, slabej prebavljivosti itd., 1 steklenica 22 kr. — **Angleški čudezni balm**, 1 steklenica 50 kr. — **Fijakarski prašek**, proti kašlju itd., 1 škatlja 35 kr., s frankovano pošiljati 60 kr. — **Tannochlin-pomada**, J. Pserhoferja, najboljšo sredstvo za pospeševanje rasti las, 1 škatljica 2 gld. — **Univerzalni obliž**, prof. Steudel-a, sredstvo primerno ranam, oteklinam itd., 1 lonček 50 kr., s frank. pošiljati 75 kr. — **Univerzalna čistilna sol**, A. W. Bullrich-a, domače zdravilo proti posledicam slabega prebavljanja, 1 zavitek 1 gld.

Razen tukaj omenjenih izdelkov ima še vse v avstrijskih časopisih naznanjene tu- in inozemske farmacevtske specialitete in se vsi predmeti, ki bi jih ne bilo v zalogi, na zahtevanje točno in po ceni preskrbē.

Pošiljatve po pošti izvrše se najhitreje proti predpošiljati zneska, večje pa tudi proti povzetju.

Če se denar naprej pošlje (najbolje po poštni nakaznici), je poština dosti nižja, nego pri pošiljatih s povzetjem.

Dunajska borza.

Dné 8. marca.

Papirna renta 5%, 16% davka	98	gld	85	kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	98	—	70	—
Zlata renta 4%, davka prosta	117	—	30	—
Papirna renta 5%, davka prosta	—	—	—	—
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	990	—	—	—
Kreditne akcijske, 160 gld.	340	—	10	—
London, 10 funtov strl.	121	—	15	—
Napoleonondor (30 fr.)	9	—	62	—
Cesarski cekini	5	—	71	—
Nemških mark 100	59	—	25	—

Dné 7. marca.

Ogerska zlata renta 4%	115	gld.	85	kr.
Ogerska kronina renta 5%, 200 kron	95	—	20	—
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	147	—	50	—
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	168	—	—	—
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	197	—	—	—
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	98	—	30	—
Zastavna pisma	100	—	80	—
Kreditne srečke, 100 gld.	196	—	50	—
St. Gensis srečke, 40 gld.	67	—	—	—

4% srečke dunajske parobrodne družbe	139	gld.	—	kr.
Avstr. rudčnega križa srečke, 10 gld.	18	—	50	—
Rudolfove srečke, 10 gld.	25	—	—	—
Salmove srečke, 40 gld.	69	—	—	—
Windischgraezove srečke, 20 gld.	76	—	—	—
Ljubljanske srečke	22	—	50	—
Akcijske anglo-avstrijske banke, 200 gld.	158	—	50	—
Akcijske Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. sr. v. 2947	50	—	—	—
Akcijske južne železnice, 200 gld. sr.	—	—	—	—
Papirni rubelj	1	—	27	—

List „Mercur“.

Zanesljiva informacija o stalno obrestnih in dividendnih papirjih, važnih dogodkih na gospodarstvem in finančnem polju, odločilnih pojavih na dunajski borzi. Sveti pismeni in ustni brezplačno. Celotna naročnina s pošto pošiljati vred gld. 2-60.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Vestni nasveti za dosego kolikor mož visokega obrestovanja pri najpopolnejši varnosti naloženih glavnice.